

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 08/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 170

Chúng ta tu học Phật pháp, chúng ta sống ở thế gian thì chúng ta phải hiểu được đạo lý cải tạo vận mệnh. Chúng ta biết rõ đạo lý cải tạo vận mệnh thì chúng ta mới cải tạo được hoàn cảnh sống của chính mình. Nhiều người học Phật nhưng không biết cách cải tạo vận mệnh nên hoàn cảnh sống của họ ngày càng xấu. Nếu chúng ta làm đúng đạo lý, phương pháp thì chúng ta có thể thay đổi được vận mạng. Cuộc đời của Hòa Thượng là minh chứng cho chúng ta, tất cả những điều Ngài có trong hiện tại đều là hoa báo, do ngay trong đời này Ngài tu tích. Hòa Thượng từng nói, trước đây, Ngài không có tuổi thọ, không có phước báu, “*tứ cố vô thân*”, lưu lạc tha hương, Ngài đã thay đổi hoàn cảnh sống bằng cách nghe theo lời dạy của Đại sư Chương Gia là chân thật bố thí. Chúng ta không thay đổi được hoàn cảnh sống là do chúng ta không nỗ lực.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, Đại sư Ấn Quang trong “Hộ Quốc Tiêu Tai Pháp Ngữ” đã khai thị: “Minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật”. Bởi vì tông môn giáo hạ công phu đến khi được khai ngộ thì biết được chân tánh của chính mình giống với Phật tánh cho nên gọi là “kiến tánh thành Phật”. Cho dù là “kiến tánh thành Phật” là thấy tự tánh thiên chân Phật nhưng những phiền não vi tế vẫn chưa đoạn, con xin hỏi, sau khi ngộ rồi mà chưa chứng thì có phải là vẫn bị luân hồi hay không?”*”.

“*Kiến tánh thành Phật*” là thấy tánh thành Phật. Người này hỏi rất cao, người này hỏi, sau khi đã thấy tánh rồi thì có bị thoái chuyển nữa hay không.

Hòa Thượng nói: “*Người sau khi ngộ rồi thì vẫn có khả năng bị luân hồi nếu như họ không dụng công, nếu không đem cảnh giới hướng lên cao thì rất dễ dàng thoái đoạn. Trong Tông môn gọi là khai ngộ, gồm có giải ngộ và chứng ngộ, Ấn Quang Đại Sư nói ở đây là giải ngộ. Người giải ngộ thì phiền não, tập khí chưa đoạn vậy thì vẫn còn phải sinh tử, một khi rơi vào sinh tử thì liền bị cái mê của cách âm, đi đầu thai; người sau khi nhập thai thì những điều trước đây đã ngộ sẽ hoàn toàn quên. Do vậy giải ngộ chưa nắm chắc nhất định chúng ta phải chứng ngộ. Người chứng ngộ thì nhất định phải đoạn kiến tư phiền não, trần sa phiền não và phá một phẩm vô minh, lúc này, họ mới có thể chứng ngộ, minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật, trên “Kinh Hoa Nghiêm” gọi đây là “Duyên giáo sơ trụ Bồ Tát Pháp Thân Đại Sĩ”. Các bậc Bồ Tát ở trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói đã chứng được tam bất thoái”*”.

Nhân gian thường nói, trước khi đầu thai thì chúng ta sẽ bị bà mụ cho ăn “cháo lú”. Khi chúng ta nhập thai thì chúng ta sẽ không còn nhớ điều gì. Bồ Tát sau khi nhập thai, được sinh ra, khi có sự khai thị, nhắc nhở thì các Ngài liền tỉnh. Thí dụ, khi Bồ Tát nhìn thấy một chiếc lá vàng rơi hay nhìn thấy một cảnh vô thường thì các Ngài liền tỉnh ngộ. Hòa Thượng rất từ bi, Ngài vẫn trả lời câu hỏi, dù người hỏi rất vọng tưởng, phân biệt chấp trước, chưa đạt tới cảnh giới mà mình đang hỏi. Trong cuộc sống, có những người nói lý “không không” nhưng khởi tâm động niệm đều là “danh vọng lợi dưỡng”, “tự tư tự lợi”, “tham, sân, si, mạn”.

Hòa Thượng nói: **“Thiền Tông khởi ngộ, sau khi ngộ thì khởi tu, nếu không tu thì không được, chúng ta đọc “Ảnh Trần Hồi Ưc Lục” của pháp sư Đàm Hu, Ngài nói một cách rõ ràng, cả cuộc đời, Ngài chính mắt nhìn thấy, chính tai nghe được người niệm Phật đứng vãng sanh, ngồi vãng sanh, lâm chung không có bệnh khổ, biết trước giờ ra đi có hơn 20 người; nghe người khác kể lại thì con số đó không thể tính kể. Thế nhưng, Người tu Thiền mà được minh tâm, kiến tánh thì cả đời Ngài chưa từng nghe thấy, nhìn thấy”**.

Hòa Thượng biết người hỏi chưa đạt tới cảnh giới tu tập này, Ngài đã nhắc nhở họ một cách hết sức khéo léo. Trên thực tế, người thật nói, thật làm, làm thật có kết quả thì ít; người nói nhiều, làm ít, làm không có kết quả thì rất nhiều.

Có người hỏi Hòa Thượng nói: **“Thưa Hòa Thượng, thân hộ pháp Di Đà, tay cầm chùy kim cang, cái chùy hướng xuống đất thì biểu thị ý nghĩa gì?”**.

Trong “*Nhi Đồng Học Phật*”, cậu bé Ba-Ca-Da nhìn thấy Phật tướng hảo quang minh, rất đẹp, cậu bé hỏi Phật: **“Con phải làm như thế nào để có thể giống được như Ngài?”**. Mỗi nơi có cách tạo các hình tượng trong nhà Phật khác nhau. Thí dụ, có nơi chữ vạn đầu quay về bên trái, có nơi thì chữ vạn quay về bên phải, cách lý giải nào cũng đúng. Điều quan trọng là chúng ta đã làm được chuẩn mực của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền hay chưa.

Hòa Thượng nói: **“Cái chùy kim cang khi thì đưa xuống, khi thì nhắc lên cao, điều này biểu thị sự tự tại. Trên Kinh nói: “Phật vô hữu định pháp khả thuyết”. “Phật vô hữu định pháp khả thuyết” là Phật không có định pháp, không có pháp nhất định mà các Ngài tùy thuận, tùy duyên, tùy căn cơ của chúng sanh mà nói. Thân hộ pháp cầm chùy kim cang đầu đưa xuống dưới là biểu thị sự tự tại hay cũng là có thể biểu pháp để răn đe chúng sanh không được phóng túng, tùy tiện. Có người nói Phật A Di Đà có thân tướng màu vàng, có người nói Phật A Di Đà có hào quang màu đỏ, tùy theo nghiệp lực của chúng sanh mà họ nhìn thấy thân tướng của Phật khác nhau. Phật không có thân tướng nhất định, các Ngài tùy duyên tiếp độ chúng sanh.**

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát thị hiện cũng không có tướng nhất định: “Nhân giả kiến nhân, trí giả kiến trí”. “Nhân giả kiến nhân, trí giả kiến trí”, người có lòng**

nhân từ sẽ thấy được sự nhân từ, người trí thì thấy được sự trí. Thí dụ, người ăn trộm nhìn thấy ai cũng là kẻ trộm, người xấu thì nhìn thấy ai cũng nghĩ đó là người xấu.

Hòa Thượng nói: **“Thí dụ, lá quốc kỳ của Phật giáo có sáu gạch, năm gạch phía trước là đơn sắc, gạch thứ sáu là bao gồm năm màu phía trước, sáu màu của lá cờ biểu thị cho lục độ, năm màu phía trước là biểu thị cho “bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định”, màu thứ sáu là biểu thị cho “bát nhã”. Điều thứ sáu là lý, năm điều phía trước là sự, lý sự không rời nhau, lý không rời sự, sự không rời lý. Tất cả chỉ là biểu pháp, chúng ta hiểu biểu pháp đó để làm”.**

Chúng ta có thể hiểu lá cờ trong nhà Phật là biểu thị của lục độ, năm màu phía trước là biểu thị cho “bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định”. “Sự” thì chúng ta phải làm. “Lý” chúng ta phải thông đạt. Chúng ta không thể chỉ thông đạt mà không làm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không thể nói ra được lý mà không làm sự. Trong Phật pháp, lý sự luôn viên dung”.** Nhiều người chấp lý bỏ sự hoặc chấp sự bỏ lý. Nếu chúng ta không hiểu lý mà chúng ta làm thì chúng ta “tu mù luyện quán”. Chúng ta hiểu một cách lơ mờ thì chúng ta làm không quyết liệt, không đạt được kết quả, cuối cùng chúng ta sẽ mất đạo tâm. Trong tu hành, chúng ta thấu hiểu thì chúng ta làm, nếu chúng ta làm mà chúng ta chưa thấu hiểu thì chúng ta phải tiếp tục “bổ túc” bằng cách không ngừng học tập. Chúng ta thấu hiểu thì chúng ta sẽ làm một cách mạnh mẽ.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, trong nhà con có thiết lập một gian niệm Phật đường, có ba đến năm người cùng cộng tu, con xin hỏi, khi thành lập có cần mời pháp sư đến đọc Kinh sá tịnh hay không, lâu ngày, dài tháng, nơi này có biến thành đạo tràng của chúng sanh vô hình ở mười phương thế giới hay không? Những người ở xung quanh niệm Phật đường có xảy ra vấn đề gì hay không?”.**

Người hỏi sợ rằng nếu mở đạo tràng niệm Phật thì đạo tràng đó có thể trở thành đạo tràng của chúng sanh, sợ rằng con cái trong nhà bị ảnh hưởng. Trước đây, tôi rất cảm xúc khi nghe cô Dương Thực Phương chia sẻ, làm thế nào để cứu giúp chúng sanh tầng không gian khác và tôi cũng đã soạn ra nghi thức cúng chúng sanh ở tầng không gian khác.

Hằng ngày, chúng ta ăn ba bữa cơm, chúng sanh ở tầng không gian khác, nhất là chúng sanh trong cõi Ngạ quỷ rất đói khổ, nếu có người phát tâm cúng cho họ ăn thì cũng giống như chúng ta phát tâm bố thí cho một người nghèo, điều này rất tốt. Có người nói rằng, cúng cho Ma Quỷ thì Ma Quỷ sẽ ở lại, không đi. Có người nói: **“Mời người đến thì dễ, muốn Quỷ đi thì khó”.** Không thể có việc này! Khách đến nhà thì chúng ta mời khách, khi ăn xong thì khách sẽ về vị trí của họ, chúng ta muốn họ lưu lại chưa chắc họ đã muốn ở. Mọi nơi chôn đều có thần Thổ địa, Long thần, Sơn thầy, Thủy thần... Chúng ta mở một đạo tràng niệm Phật mà chúng ta sợ chúng sanh tầng không gian khác đến niệm Phật vậy thì chúng ta mở làm gì! Nếu thêm một vài chúng sanh tầng không gian khác đến niệm Phật thì rất tốt.

Trước đây, tôi nghe thấy có một người em mắng người chị là: “*Chị làm sao có đạo lực mà chị dám mở đạo tràng!*”. Chúng ta không cần đạo lực, chúng ta chỉ cần có tâm rộng lớn. Chúng ta hoan nghênh tất cả chúng sanh tầng không gian khác có chỗ niệm Phật. Họ sẽ không thể phá hay chiếm giữ nơi đó, trừ trường hợp, họ là oan gia trái chủ muốn đến phá chúng ta.

Sau khi nghe cô Dương Thục Phương chia sẻ, tôi đã làm theo, hằng ngày, sau khi học xong, trước khi tôi ăn sáng, tôi đều làm một bữa ăn cúng ông bà, Tổ tiên. Tôi mời Tổ tiên, thân bằng quyến thuộc, bách gia trăm họ dùng bữa sáng, tôi niệm Phật, đọc chú cúng dường và đọc bài hồi hướng. Tôi làm mọi việc trong khoảng 3 phút là xong. Sau đó, tôi đi làm một số việc và quay lại hạ đồ ăn. Khi ở nhà tôi đều làm như vậy. Buổi chiều, các chú đều thí thực cho chúng sanh ở các tầng không gian khác. Đây là chúng ta phát tâm mời khách. Chúng ta giúp họ có nơi nương tựa để tu tập.

Hòa Thượng từng nói: “***Chúng ta phát nguyện: “Chúng sanh vô biên thể nguyện độ, phiền não vô tận thế nguyện đoạn”***. Chúng ta không chỉ độ chúng sanh ở hiện tại, chúng sanh hữu hình mà cả chúng sanh vô hình, tất cả chúng sanh đều đáng được độ. Chúng ta làm những việc đúng như lý như pháp, làm theo lời Phật dạy để giúp ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Cách làm này rất tốt, đúng như pháp, ba đến năm người chỉ đồng đạo hợp cùng nhau tu hành, lâu ngày, dài tháng, đích thực là sẽ biến thành đạo tràng của chúng sanh vô hình ở mười phương. Đây là thật! Chỉ cần bạn chăm chỉ tu hành thì tự nhiên có Thiên Long, Quỷ Thần hộ trì và họ cũng sẽ cùng bạn cộng tu***”. Chúng ta tu hành đúng như pháp thì tự nhiên chúng ta sẽ an ổn, được Long Thiên hộ pháp hộ trì. Tôi rất có niềm tin vào việc này! Chúng ta làm đúng như lý, như pháp là chúng ta làm theo đúng chuẩn mực, không ai có thể vi phạm chuẩn mực đó.

Hòa Thượng nói: “***Khi mới thành lập đạo tràng bạn cũng không cần mời người tụng Kinh sá tịnh: “Tâm tịnh thì cõi nước tịnh”. Bạn mời người đến sá tịnh mà tâm họ không tịnh thì làm sao có thể làm cho nơi này tịnh được! Chúng ta muốn nơi chốn của mình tịnh thì tâm chúng ta phải tịnh, tâm người không tịnh thì nơi chốn không thể tịnh, chỉ cần chính mình tâm địa thanh tịnh vậy thì không cần phải sá tịnh***”. Điều quan trọng nhất là chúng ta tinh tấn, nỗ lực tu hành. Chúng ta tinh tấn một cách đặc biệt thì đạo tràng chắc chắn sẽ thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: “***Những người ở gần niệm Phật đường của bạn sẽ ngày càng tốt hơn. Một người tu hành đúng như pháp thì nhất định sẽ được chư Phật hộ niệm, Long Thiên gia trì vậy thì những người ở xung quanh nhất định được hưởng phước báu***”. Điều quan trọng nhất là người trong đạo tràng, tâm phải tịnh, ý niệm phải chánh, hành vi phải thiện.

Khi tôi ở đây, các Phật tử từ xa đến chùa lễ Phật đều được tặng rau, ăn bánh, họ rất vui. “Tràng” là trường, là nơi chôn. “Đạo” là chuẩn mực. “Đạo tràng” là nơi chôn nào có đạo, có chuẩn mực của Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền. Nơi có chuẩn mực thì nơi đó là “*phước địa*”, người ở gần “*phước địa*” thì chắc chắn được hưởng phước. Nếu người ở gần nơi nào mà bị họa, bị tai ương thì chắc chắn là tâm địa của người ở nơi đó bất thiện, bất chánh.

Ở Sơn Tây, chúng ta chỉ làm giáo dục nhưng cũng đã tạo nên một mảng tường hòa, những người xung quanh luôn cảm thấy sự thân thiện, an lành. Có người ở đó nói, ở gần các Thầy, họ cảm nhận thấy mảng từ trường, năng lực sống rất mạnh, từ trường này có thể giúp họ thay đổi ý niệm xấu.

Trên Phật Kinh nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”. Hoàn cảnh sẽ theo tâm của con người mà chuyển. Nếu chúng ta ở nơi nào mà hoàn cảnh nơi đó không thể thay đổi được tốt thì do tâm chúng ta chưa chuyển đổi. Nếu chúng ta chuyển được tâm thì mảnh đất xấu cũng sẽ tự nhiên trở thành tốt. Người xưa nói: “*Đất phước dành cho người phước, người phước nhất định ở đất phước*”. Người phước đến ở đất không có phước thì đất nơi đó sẽ tự sinh phước. Ngày trước, ở đây là khu đất trống, khô cằn, hiện tại, xung quanh nơi này được bao phủ một màu xanh của các loài cây ăn trái như mít, xoài, ổi, chôm chôm, các loại rau cũng phát triển rất xanh tốt.

Hòa Thượng nói: “*Trong tất cả các niệm, niệm Phật là tốt nhất, là thiện nhất*”. Chúng ta phải mở được tâm rộng lớn, hoan nghênh, tiếp dẫn tất cả chúng sanh. Chúng sanh nào cũng đáng được độ, người còn hay người mất đều đáng được độ. Trên Kinh Phật nói: “*Chúng sanh vô biên thế nguyện độ*”. “Độ” là phục vụ, là giúp ích tất cả chúng sanh. Chúng ta thế nguyện cứu giúp, phục vụ tất cả chúng sanh, cả người còn, người mất. Chúng ta có duyên thì chúng ta mới gặp những chúng sanh đó. Người xưa đã nói: “*Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối mặt bất tương phùng*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!